

בגין השתתפו בהפגנה נגד ביה"מ העליון

הבידיון

נושא התורה

כוכב הערב, הנערץ על ההמון, שזכה במחזאות כפיים סוערות ובברכות לאריכות ימים, היה שר-החקלאות אריק שרון, שהופיע כשהוא חובש כיפה סרוגה לבנה ונשא ספר תורה כאילו היה מורגל בכך.

המושר הצבאי

מושל שכם, יוסף לונץ, אשר יומיים אחרי החגיגה הגדולה היה עסוק בפינוי מתנחלים פורעי-חוק, לבש בגדים אזרחיים, חבש כיפה והתכבד בנושאת ספר תורה. באותו הזמן עסקו חייליו באבטחה.

לילי וכיפה

אריק שרון, בדיוקן דתי, עם אשתו לילי, שבה לא דבקה ההתלהבות שאחזה בו. היא נאלצה ללבוש את הדובון שלו, מימים עברו. קיצוני מימין: אורי בראון, עוזר השר, שזכה גם הוא בשפע ברכות ואיחולים.

ההסתה של גורמי אש"ף מניבה פרי ולאחר עשרה ימים מגישים 17 מכין 70 בעלי החלקות הערכיות תביעה לבג"ץ. בית המשפט הגבוה של מדינת ישראל הופך להיות מכשיר בידי המחבלים ומוציא צו ביניים האוסר זמנית את המשך העבודה בישוב אולט עשרה ימים אלו

חוברת ההסתה

נמכרה ב־40 לירות. בסופה כתוב: „ההסתה של גורמי אש"ף מניבה פרי... בית-המשפט הגבוה של מדינת ישראל הופך להיות מכשיר בידי המחבלים ומוציא צו-ביניים האוסר המשך העבודה...“

התופים, „אתה תמיד חובש כיפה?״ הצעיר תקע בו מבט מאיים, ענה, „הצהקה איתי!״ ורעם בתופיו.

מדי פעם עלה לבימה המנחה הראשי. בכל פעם היו ניירות בידיו. „הודעה ש- הגיעה זה עתה: המישטרה מוסרת על 50 אלף איש!״ זה היה בשעה 10. אהרי 15 דקות, הוא שוב הופיע, והפעם „מדיוחי המישטרה נמסר: 60 אלף איש!״ הקהל רועם, וממשיך לרקד בהתלהבות מחודשת. לא עברו עשרים דקות, והוא הופיע

ראשי-המשלה, ואיש-הצבא התייצבו והפ- גינו למען איי-קבלת חוקי מדינת-ישראל. בית-המשפט הגבוה לצדק עדיין לא פסק אם התנחלות אלון-מורה היא חוקית או לא. הוא עוד לא פסק מה יהיה עתידה של ההתנחלות היושבת על קרקעות פר- טיות, אם ההפקעה היא לצורכי ביטחון או לענייני פוליטיקה.

הפגנת-הכוח של גוש-אמונים, שהשתת- פו בה גם חברי-הגוש לשעבר, כנראה עשתה את שלה. למחרת בבוקר הוחלט בישיבת הממשלה על הרחבת שבע ה- נחליות, רובן בסמוך לאלון-מורה.

האוטובוסים התחילו לאסוף את המקי- פים בשעות-הערב המוקדמות. באותו מר- צאי-שבת לא נערכו פעילויות של בני- עקיבא. הנער כולג אורגן הובל להפגנת- הכוח. בתחנות-האוטובוסים התנהלו ויכ- חים עם עוברים ושבים. עולה חדש מאורג- אי פנה לאחד המתלהבים: „למה לא תבי- או לעזור לעולים חדשים להיקלט? אתה יודע איזה סבל עבר עלי? אתה יודע שאני מתחרט שבאתי לכאן!״

הצעירים שעמדו מסביבו גיחכו. „מי אתה בכלל?״ אחד המקיפים הבוגרים- יותר ענה לו: „תראה, הכל הממשלה אשמה! אנחנו לא יכולים לעשות כלום. צריך לשנות את המדינה. אפילו מישטר צבאי. אנחנו מוכנים גם לזה!״ העולה החדש נאלם דום. „אני לא יכול לדבר איתך בכלל!״ ענה בקול מיואש.

לא מכבר באמריקה כדי לעקוף את חוקי ההלכה האוסרים נשואי כהן וגרושה, ול- אורי בראון, עוזר שר-החקלאות. שני א-ה נקראו „צדיקי הדור״ והובטח כי מקומם יישמר בלב הקהל. בכל פעם שהוזכר שמם, זכו במחזאות-כפיים אדירות ובהרקה- המונית.

מקומם של הרבנים המקומיים לא נפקד גם הוא. הרב משה לווינגר נישא על כפיים ומחא כף בתנועות קצובות. חנן פורת השתלהב ובישר שזו רק התחלת הדרך. הקהל הבוגר לא שכח לו את בגי- דתו במחנה הדתי ופנייתו לתנועת-התחיה, אך הקולות ההומים של הצעירים כחפו את הקהל לקריאות-אהדה, שנשמעו היטב בכל הסביבה הערבית שבמורדות ההת- נחלות.

לקראת השעות הקסנות של הלילה הת- חילו לאסוף את ערימות-הזבל שהצטברו. כמה עשרות מתנחלים ספרו את הכסף של הציפס ומיץ-האשכוליות שנמכרו.